



בית המשפט המחוזי בחיפה

12 מאי 2009

ת"א 914-07 כהן סקאלי דוד נ' נטוויז'ן 013 ברק
בע"מ

בפני כבוד השופט א' קיסרי

כהן סקאלי דוד

תובע

נגד

נטוויז'ן 013 ברק בע"מ

נתבעת

פסק דין

בתביעה זו מבקש התובע מתן צו המורה לנתבעת לחשוף את פרטיו של גולש באינטרנט אשר, לפי הטענה, שלח לתובע מכתובת אינטרנט (IP): 89.0.70.201 ("כתובת האינטרנט") הודעות דואר אלקטרוני והודעות באמצעות פורום מסוים הכוללות איומים על חייו ותוכן פוגע.

התובע טוען כי בינו לבין רעייתו מחד, לבין מקצת מאחיה של האחרונה מאידך קיים סכסוך משפחתי קשה הנוגע לירושת הוריהם, ועל רקע זה מתנהלים הליכים משפטיים בבתי משפט שונים ואף ננקטים נגדו ונגד בני משפחתו מעשים של אלימות פיזית, פגיעה ברכוש, הטרדות ואיומים. עוד טוען התובע כי ביום 9.4.07 נשלחה אליו מכתובת האינטרנט, באמצעות פורום אדריכלות בפורטל "בנה ביתך" ("הפורטל"), שהוא אחד ממנהליו, ההודעה הבאה: "רק עוד קצת אתה תרצה על אדריכלות בבית הקברות" (תדפיס ההודעה צורף כמסמך א' לכתב התביעה) ("ההודעה הראשונה").

עוד הוא טוען כי באותו מועד נשלחה אליו מכתובת האינטרנט, באמצעות פורום סטודנטים בפורטל, ההודעה הבאה: "המרצה לאדריכלות, מרצה גם במכללת ספיר הוא גם חרמן לא קטן, זהירות בנות ככה גם התחיל, הוא ניסה לבצע בי מעשה מגונה, באמצע המסדרון, למזלי השרת הגיע בזמן, אני מפחדת כעת להתלונן, אולי בהמשך" (תדפיס ההודעה צורף כמסמך ב' לכתב התביעה) ("ההודעה השנייה"). התובע ממשיך וטוען כי ביום 2.6.07 נשלחה לכתובת הדואר האלקטרוני שלו ההודעה הבאה: "נוכל מניאק דרוש לך קבר לא עובד חדש" (תדפיס ההודעה צורף כמסמך ג' לכתב התביעה) ("ההודעה השלישית").

לטענת התובע, הנתבעת אישרה כי כל ההודעות האמורות נשלחו מכתובת האינטרנט (העתק אישור הנתבעת צורף כמסמך ד' לכתב התביעה).



בית המשפט המחוזי בחיפה

12 מאי 2009

ת"א 914-07 כהן סקאלי דוד נ' נטוויז'ן 013 ברק
בע"מ

לכל אלה מוסיף התובע וטוען, כי בנוסף להודעות שנשלחו באמצעות האינטרנט, מופנות כלפיו וכלפי בני משפחתו הודעות מאיימות באמצעים אחרים והדבר גורם לו ולמשפחתו סבל רב והם מצויים במצב של חרדה מתמדת. על רקע זה, כך טוען התובע, הוא הגיש תלונה למשטרה, וביום 4.6.07 פנתה באת כוחו למשטרה הן בעניין ההודעות לכתובת האינטרנט והן בעניין זה שתלונותיו הקודמות נגנזו בנימוק של חוסר עניין לציבור.

בכתב הגנת הנתבעת נטענו שתי טענות הראויות לציון – שהאנונימיות ברשת האינטרנט היא ערך חשוב שיש לשמר אותו וכי חשיפת פרטי גולשים, כנעתר בתביעה, עומדת בסתירה לכך. עוד נטען, כי קיימת אפשרות שהסעד לא יסייע בידי התובע, מכיוון שייתכן ומדובר ביותר מאדם אחד שכתב מכתובת זו, וייתכן שכתובת האינטרנט "נגנבה" על ידי מי ששלח לתובע את ההודעות או את חלקן.

הצדדים הגיעו להסדר דיוני שלפיו הוסכם ביניהם על העובדות הבאות:

א. התובע הצהיר כי שתי ההודעות שנשלחו לפרוור "בנה ביתך" ביום 9.4.07 נשלחו מכתובת האינטרנט.

ב. הנתבעת סיפקה את כתובת האינטרנט.

ג. הודעת הדוא"ל (נספח ג' לכתב התביעה) נשלחה לתיבת דוא"ל של התובע על ידי משתמש שהוא לקוח של הנתבעת.

ד. הנתבעת אינה אחראית על המידע (לרבות תוכנו) המועבר על ידי משתמשים שונים ברשת האינטרנט, לרבות עצם משלוח ההודעות נשוא כתב התביעה והמלל הכלול בהן.

בסיכומי הטענות התייחסו הצדדים, בנוסף לסוגיה העיקרית שהיא ההצדקה לחשיפת פרטי הגולש (או הגולשים) ששלחו את ההודעות, גם לסוגיות שחדלו להיות רלוונטיות ולגביהן אין צורך להאריך בדברים.

במקורה הוגשה התביעה לבית משפט השלום בחדרה, אשר קבע כי אינו מוסמך לדון בה והעבירה לבית משפט זה. מטעם זה, צודק התובע כשהוא טוען שמכוח סעיף 79(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב] תשמ"ד-1984 נקנתה סמכותו של בית משפט זה, וטענת הנתבעת – שאליה אתייחס בנפרד – שלפיה הדיון בבית משפט זה הוא בבחינת עקיפה של הליכים של סדר הדין הפלילי, אין לה על מה שתסמוך.



בית המשפט המחוזי בחיפה

12 מאי 2009

ת"א 914-07 כהן סקאלי דוד נ' נטוויז'ן 013 ברק
בע"מ

1 כאמור, הסוגיה העיקרית העומדת לדיון היא השאלה אם בידי התובע עילה המקנה לו זכות לקבל
2 סעד של צו לחשיפת פרטיו של הגולש ששלח את ההודעות מכתובת האינטרנט.

3
4 עד שאבוא לבחון את טענות התובע בעניין זה, אני רואה לנכון לציין כי בסיכום טענותיו של התובע
5 נפרשה יריעה רחבת היקף של טענות עובדתיות, שלא זו בלבד שהן לא נטענו בכתב התביעה, הן גם
6 לא הוכחו באופן כלשהו במהלך הדיון בתיק זה, ויש לתמוה על שהתובע בחר להביאן בדרך זו. כך
7 למשל, בסעיפים 24-26 (כמו גם בסעיפים 33 ו-34) של כתב הסיכומים ניתן למצוא פירוט עובדתי
8 עתיר פרטים על הפורטל ועל הפורומים המתנהלים במסגרתו, על ציבור המשתתפים בפורומים אלה,
9 על עיסוקיו של התובע כמו גם של שותפיו לניהול הפורטל ועל כך, וזה העיקר, שעקב הכפשות
10 ואיומים בפורומים של הפורטל חדל התובע להשתתף בהם ואף הפסיק לנהל בפועל את הפורום
11 אשר, לפי הטענה, נפגע מכך כשלעצמו ואינו מתפקד עוד.

12
13 על אף שלטענות אלה, ודומות להן, יש חשיבות לצורך ההכרעה בשאלה אם זכאי התובע לסעד
14 המבוקש אם לאו אין בהסדר הדיוני שהושג בין הצדדים כל איזכור, ואף לא במילה, של איזו מן
15 העובדות שלהן טוען התובע בסעיפים 24-26 (כמו גם בסעיפים 33 ו-34) של סיכום טענותיו. מצב זה
16 מעורר קושי, שכן ברור שאם התובע זכאי לסעד שאותו הוא מבקש, הרי שזכות זו צריכה להיות
17 מוסקת מתשתית עובדתית אשר קיומה יכול להצדיק את חשיפת זהותו של הגולש, ובאין ראייה
18 לקיומה של תשתית כזו, תיכשל התביעה מלכתחילה.

19
20 הנתבעת לא טענה במפורש כי תביעת התובע היא חסרת תשתית עובדתית כמתואר לעיל. אולם, היא
21 התייחסה בעקיפין לעניין זה, כאשר טענה שלתובע אין עילת תביעה עצמאית נגד הגולש, וכי כתב
22 התביעה אינו מפרט עובדות המקימות עילה כזו או כי בכוונת התובע להגיש תביעה כזו. אמנם, עיון
23 בסיכום טענותיו של התובע מראה כי לדידו תכלית חשיפת פרטיו של הגולש היא "שהתובע יוכל
24 לנקוט בפעולות להגן על עצמו ובני משפחתו מלממש את איומיו של המאיים לרצח... וכדי שיוכל
25 לחיות ללא פחד ובמסתור וכן על מנת שיוכל להגיש נגדו תביעות אזרחיות שעילתן, בין היתר, לשון
26 הרע, עוולה מסחרית ופגיעה בפרטיות" אולם, ככל שהדבר נוגע לתביעות אזרחיות, אין בחומר
27 הראיות – להבדיל מטענות שנטענו בסיכומים ללא תשתית ראייתית לכך – עובדות אשר עליהן יוכל
28 התובע לבסס הליכים שינקוט נגד הגולש.

29
30 הסוגיה של חשיפת פרטי גולשים טרם זכתה להיות נדונה בבית המשפט העליון, וההחלטות
31 השיפוטיות המתייחסות אליה ניתנו בשנים האחרונות על ידי בתי משפט מחוזיים ובתי משפט
32 שלום. בפסק דין שניתן לאחרונה בבית המשפט המחוזי בתל אביב (ת"א 2433/07 עיריית אריאל נ'
33 וואלה תקשורת בע"מ (טרם פורסם, החלטה מיום 18.1.09)), סקר כב' השופט א' זמיר את הגישות
34 אשר להשקפתו, שבכל הכבוד מקובלת גם עליי, מסתמנות בפסיקת הערכאות השונות. גישה אחת
35 ננקטה בהחלטה שניתנה בבש"א (שלום י-ם) 4995/05 פלוגית נ' בזק בינלאומי (טרם פורסם, החלטה



בית המשפט המחוזי בחיפה

12 מאי 2009

ת"א 914-07 כהן סקאלי דוד נ' נטוויז'ן 013 ברק
בע"מ

מיום 28.2.06 ("עניין פלונית"), שם קבעה כב' השופטת ד"ר אגמון-גונן כי צו לחשיפת פרטי הגולש
ינתן במקום שיש חשש כי הדברים שפרסם עולים כדי עבירה פלילית. עמדה זו ננקטה על ידי כב'
השופטת אגמון-גונן גם בפסק דינה בה"פ (מחוזי ת"א) 541/07 סבו נ' ידיעות אינטרנט שותפות
רשומה (טרם פורסם, החלטה מיום 11.11.07). גישה שונה מעט נקט כב' השופט י' עמית בהחלטתו
בעניין בר"ע (מאוחדים) 850/06, 1632/07 רמי מור נ' ידיעות אינטרנט ואח' (טרם פורסם, החלטה
מיום 22.4.07), ולפיה על מנת להצדיק את חשיפת פרטי הגולש נדרש, כלשוננו, "דבר מה נוסף" מעבר
לעובדה שהמבקש יכול להראות כי הפרסום פגע בו וכי הוא יכול לשמש עילה לתביעה לפי חוק
איסור לשון הרע תשכ"ה-1965 ("החוק"). בין המבחנים שהציע כב' השופט עמית באותו עניין היו:
כי תביעתו של התובע היא בתום לב, אם התובע הוא אישיות ציבורית, עוצמתו של הביטוי הפוגע
ופוטנציאל הפגיעה בו, אם מדובר בפרסום חד פעמי או פרסום חוזר ושיטתי, טיבו של האתר שבו
פורסם הביטוי הפוגע ועוד.

גישה אחרת, שדומה שהיא המקלה מכולן, היא זו שננקטה על ידי כב' השופטת ד"ר ד' פלפל בפסק
דינה בה"פ 1244/07 מזמור הפקות בע"מ נ' מעריב הוצאת מודיעין בע"מ (טרם פורסם, החלטה מיום
20.3.08). באותו עניין נקבע, כי המבחן הקבוע בסעיף 13(ב) להצעת חוק מסחר אלקטרוני התשס"ח-
2008, שלפיו יורה בית המשפט על מסירת פרטים במקום שבו קיים "חשש של ממש" שתוכן המידע
שפורסם מהווה עוולה, צריך להתפרש כך ש"אם על פני הפרסום קיימת עילת תביעה לצד שרואה
עצמו נפגע, יש בכך כדי לגרום לבית המשפט להורות למסור את פרטי מפיץ המידע" (פסקה ד' של
פסק הדין). כב' השופטת פלפל הוסיפה ואמרה כי לדעתה הביטוי "חשש ממש" צריך להתפרש לאור
אמת המידה שנקבעה בשעתו בנוגע לרף ההוכחה הנדרש מתובע ייצוגי כפי שזה נקבע, בין השאר,
בע"א 2967/95 מגן וקשת בע"מ נ' טמפו תעשיות בירה בע"מ פ"ד נא (2) 312. על גישתה זו חזרה כב'
השופטת פלפל בפסק דינה שניתן לאחרונה בה"פ (ת"א) 250/08 חברת ברוקרטוב בע"מ ואח' נ'
חברת גוגל ישראל בע"מ ואח' (טרם פורסם, החלטה מיום 7.1.09).

ואולם, גם אם אנקוט את גישתה של כב' השופטת פלפל בפסקי דינה הנ"ל, וכשלעצמי אני סבור
שזוהי הגישה הראויה, אין הדבר יכול להועיל לתובע ובסופו של דבר אין מנוס מדחיית תביעתו.

התשתית העובדתית העומדת ביסוד פסק דין זה היא זו שהוסכם עליה בין הצדדים בגדר ההסכם
הדיוני שעל פרטיו עמדתי לעיל. משכך, יש צורך לבחון אם תוכן איזה משלושת ההודעות שנשלחו
מכתובת האינטרנט עולה כדי פרסום המהווה לשון הרע כמשמעות מונח זה בסעיף 1 לחוק הקובע
כי:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג

מצידם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו;



בית המשפט המחוזי בחיפה

12 מאי 2009

ת"א 914-07 כהן סקאלי דוד נ' נטוויז'ן 013 ברק
בע"מ

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
במשלח ידו או במקצועו;
(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, מינו, נטייתו
המינית או מוגבלותו."

יצוין, כי ההודעה השלישית לא פורסמה ברשת האינטרנט כי אם נשלחה אל התובע באמצעות
הדוא"ל, ובהתאם למוסכם בין הצדדים היא נשלחה על ידי משתמש שהוא לקוח של הנתבעת. אלא
שצודקת הנתבעת כשהיא טוענת שהודעת דוא"ל זו אינה עולה כדי פרסום כמשמעותו בחוק,
וממילא אין היא יכולה לשמש עילה לתביעת לשון הרע.

נותרו, אם כן, שתי ההודעות האחרות אשר פורסמו בפורום האדריכלות (ההודעה הראשונה)
ובפורום הסטודנטים (ההודעה השנייה) בפורטל "בנה ביתך" שהתובע הוא אחד ממנהליו.

בעניין ההודעה הראשונה, שבה נאמר כי "רק עוד קצת אתה תרצה על אדריכלות בבית הקברות",
התקשיתי לראות כיצד היא מקימה עילה לתביעה על פי החוק. ההודעה אינה נוקבת בשמו של
התובע וקשה לראות כיצד קורא מן השורה יוכל לדעת שהיא מכוונת אל התובע, ובמיוחד כך כששמו
של התובע אינו מצוין במפורש בדף האינטרנט של הפורום. בנוסף לכך, גם תוכנה של ההודעה
הראשונה אינו כזה שניתן לבסס עליו עילה לפי החוק, שכן הדברים יכולים להיתפס כסגנון ביטוי
בלתי ראוי שיש לגנותו, אולם אינם עולים כדי פרסום פוגע כמשמעו בחוק.

תוכנה של ההודעה השנייה מעורר ספק, אולם גם בקשר אליה הגעתי למסקנה כי אין היא מקימה
לתובע עילה על פי החוק. ראשית, מפני שכמו בהודעה הראשונה, גם כאן אין ההודעה מכוונת באופן
ברור לתובע, והקורא את ההודעה אינו יכול להסיק ממנה אל מי היא מכוונת. מעבר לכך, נראית לי
הדעה שהביע י' קרניאל במאמרו "אנונימיות ולשון הרע באינטרנט בין חופש ביטוי להפקרות"
המכון הישראלי לדמוקרטיה www.idi.org.il/PublicationsCatalog/Pages/BOOK_7077/E
שלפיה האינטרנט יצר מציאות חדשה, המצדיקה מתן משקל פחות לסגנון ביטוי פוגעני, ולא כל מה
שבעבר יכול היה להיחשב כלשון הרע ייחשב ככזה בעידן האינטרנט (שם, עמ' 105).

התוצאה היא, אפוא, כי משאין בידי התובע להראות את קיומה הלכאורי של עילת תביעה לפי
החוק, אין מנוס מדחיית תביעתו לחשוף את פרטיו של הגולש ששלח, לפי הטענה, את ההודעות
מכתובת האינטרנט.

טענותיו האחרות של התובע, שלפיהן חשיפת הפרטים דרושה כדי להגן על חייו ועל חיי משפחתו,
אינן מבוססות די הצורך. נראית לי טענתה של הנתבעת כי הנושא של איומים, כביכול, על התובע
ועל בני משפחתו הוא עניין לחקירת משטרה, וכי טענת התובע כי המשטרה לא עשתה דבר בעניין זה



בית המשפט המחוזי בחיפה

12 מאי 2009

ת"א 914-07 כהן סקאלי דוד נ' נטוויז'ן 013 ברק
בע"מ

1 אינה יכולה לבסס עילה למתן צו לחשיפת פרטים בגדר תביעה זו. סירובה של המשטרה לחקור, אם
2 היא אכן סירבה לעשות כן, הוא עניין לשיקול דעתה היכול לעמוד לביקורת שיפוטית במסגרת
3 הליכים לפי חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) תשמ"ב-1982, אולם לא בגדר הליך זה.
4

5 התביעה נדחית, אפוא, והתובע ישלם לנתבעת הוצאות משפט ושכר טרחת עורכי דין בסכום כולל
6 של 10,000 ₪ בצירוף מע"מ.
7
8

9 ניתן היום, י"ח אייר תשס"ט, 12 מאי 2009, בהעדר הצדדים.
10

אלכס קיסרי, שופט